

en fremragende Plads. Hans gymnastiske Institut, aabnet for Damer som Herrer, har i Sæsonen 1892—93 været besøgt af 405 Herrer og 68 Damer. Af den i Aar udsendte Redegørelse for Institutets Virksomhed i den forløbne Sæson fremgaar det, at det har været besøgt af Folk i forskellige Livsstillinger: Studenter, Lærere, Præster og Officerer saavel som Industridrivende, Kontor- og Handelsfolk samt Haandværkere. Det har endvidere kunnet glæde sig ved Besøg af Folk i alle Aldere, fra fjortenaarige til Folk opover de halvtreds, et godt Vidnesbyrd om, at man begynder at forstaa Gymnastikens store Betydning.

I Stedet for at indlede sin Redegørelse med et kortfattet Foredrag om Gymnastikens Herlighed har Hr. Cand. Rasmussen ladet aftrykke en Del Svar, som han paa sine Spørgsmaal har modtaget fra Deltagerne. Ideen er god; thi med hvor stor Opmærksomhed man end vilde læse et Foredrag om Gymnastikens Betydning af Institutets Forstander, saa kan det ikke nægtes, at ingen Anbefaling kan være kraftigere og mere tillidvækkende end den, der kommer fra selve Deltagerne. Idet vi udtaler Haabet om, at Gymnastiken bedre og bedre maa komme i Flor i vort Land og ikke mindst i dets Hovedstad, knytter vi hertil Ønsket om, at dens Betydning maa vinde en saadan Anerkendelse og Forstaaelse, at der kunde gøres noget alvorligt for, at den store Mængde af *arbejdende Kvinder* navnlig, der i saa høj Grad kunde have Gavn af at øse af denne Sundhedskilde, ogsaa maatte kunde sættes i Stand dertil. For at dette kan ske, vil det navnlig ikke være tilstrækkeligt at tilbyde dem billig eller endog *gratis* Adgang til et slikt Institut. Den Tid, der dertil maa ofres, vil — selv om det med Sandhed kan siges, at den fuldt ud vil erstattes ved Gymnastikens helbredende Virkning være en Hindring, som ogsaa maa overvindes. Sluttelig tillader vi os at aftrykke enkelte af de Svar, der danner Hovedindholdet af Hr. Cand. Rasmussens Redegørelse. Han stillede til sine Deltager — Kvinder som Mænd — dette Spørgsmaal, »*hvorfor de — d. e. den enkelte — gør Gymnastik og paatager sig denne forbundne Anstrængelse*«, og modtog herpaa en Mængde Svar.

Kommunelærerinde, Frk. J. Bl.: »Nærmest for Børnenes Skyld, for derved at holde mig frisk til min Skolegerning, at jeg ikke skal gaa hen og blive en nervøs og gnaven Lærerinde.

Frk. Mathilde Bülow: »Det er mig en Glæde at kunne meddele, at den Gymnastik, som jeg i Vinter har deltaget i, har været til Gavn for mig paa forskellig Maade. Jeg blev den tilraadet paa Grund af Nervesvækkelse og Træthed, hvortil kom Ængstelse for alle lidt stærkere Bevægelser saasom at gaa langt, løbe lidt eller f. Eks. at gaa op ad mange Trapper. Gymnastiken har her gjort sin gode Virkning, idet jeg nu bevæger mig med langt større Frihed og Lethed.«